

Sygn. akt I C 1406/12

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSO Adam Maciński

Protokolant : Robert Purchalak

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa E. S.

przeciwko Z. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. uchyła w całości wyrok zaoczny z dnia 5 grudnia 2012 r.;

II. pozbawia wykonalności - w części obejmującej należność główną w kwocie 7.454,26 zł (siedem tysięcy czterysta pięćdziesiąt cztery złote dwadzieścia sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lipca 2008 r. do dnia zapłaty - tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego obejmującego oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji złożone przez E. S. w Kancelarii Notarialnej we W. przy ul. (...) przed notariuszem E. R. (Repertorium A nr (...)), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 7 sierpnia 2008 r. przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie prowadzonej pod sygn. XIV Co 575/08, ponownie wydany zamiast utraconego w dniu 25 kwietnia 2012 r. przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie prowadzonej pod sygn. XIV Co 3306/11,

III. dalej idące powództwo oddala;

IV. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 2.609,79 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. brakującymi kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Okręgowy we Wrocławiu;

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 18 września 2012 r. skierowanym przeciwko Z. S. powódka E. S. domagała się pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci aktu notarialnego obejmującego oświadczenie powódki o dobrowolnym poddaniu się egzekucji co do obowiązku zapłaty na rzecz Z. S. kwoty 100.000 zł, złożone w Kancelarii Notarialnej E. R. (Rep. A nr (...)), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2012 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu w sprawie XIV Co 3306/11. W uzasadnieniu powódka podała, że świadczenie objęte treścią w/w tytułu wykonawczego wygasło na skutek jego potrącenia z wierzytelnościami powódki: 1) z tytułu spłaty długów pozwanego przejętych przez powódkę umową o przejęciu długów z dnia 7 listopada 2007 r., a także 2) z tytułu kosztów procesu zasądzonych na jej rzecz od pozwanego w postępowaniach sądowych toczących się pomiędzy stronami przed tutejszym Sądem w sprawach o sygn. I C 848/09 i I C 849/09 i Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn. I ACa 183/11.

W wyroku zaocznym z dnia 5 grudnia 2012 r. (k. 40) Sąd uwzględnił w całości żądanie pozwu.

W sprzeciwie od wyroku zaocznego (k. 74 i n.) pozwany wniósł o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany zarzucił w szczególności, że z treści umowy o przejęcie długu wynikało, iż powódka zwolniła pozwanego z długu, natomiast strony nie zawarły innej umowy, która rodziłaby po stronie pozwanego obowiązek zapłaty na rzecz powódki równowartości przejętego zobowiązania. Pozwany podał, że wierzytelność ta wygasła na skutek jej spłacenia przez powódkę, stosownie do art. 519 k.c. i w żadnym wypadku nie trwa nadal ze zmienionym podmiotem po stronie wierzyciela. Ponadto pozwany zarzucił, że powódka nigdy uprzednio nie wzywała go do spłaty należności związanej z przejęciem przez nią długu, a zatem ewentualna wierzytelność powódki nie stała się wymagalna, w związku z czym dokonanie skutecznego potrącenia nie było możliwe. Nadto pozwany zarzucił, że dochodzenie przez powódkę od pozwanego zapłaty należności z tytułu przejęcia długu, byłoby nadużyciem prawa i działaniem niezgodnym z zasadami współżycia społecznego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powódkę E. S. i pozwanego Z. S. łączył związek małżeński, który został rozwiązany przez rozwód wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 28 kwietnia 2009 r., sygn. XIII RC 1596/08.

Przed rozwodem powódka i pozwany prowadzili wspólnie działalność gospodarczą w zakresie ochrony mienia i utworzyli (...) spółkę z o.o. we W., w której oboje byli udziałowcami.

(Dowód: odpisy wyroków, k. 69, 72-73; przesłuchanie powódki, k. 183-185; przesłuchanie pozwanego, k. 195)

W dniu 27 kwietnia 2001 r. Z. S. i E. S., w drodze umowy zawartej w formie aktu notarialnego przed notariuszem E. R., Rep. A nr (...), wyłączyli obowiązującą ich majątkową wspólność ustawową i dokonali podziału majątku wspólnego. Ponadto, w tym samym dniu pozwany przeniósł w formie darowizny na swoją żonę E. S. 100 udziałów o wartości 50 tys. zł w (...) spółkę z o.o. we W..

W związku z zawarciem umowy majątkowej małżeńskiej i dokonaniem podziału majątku wspólnego E. S. zobowiązała się w w/w akcie notarialnym do spłaty na rzecz Z. S. kwoty 100.000 zł w terminie 3 lat, licząc od dnia zawarcia umowy i co do tego obowiązku poddała się egzekucji z art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c.

(Dowód: umowa z 27 kwietnia 2001 r., (w:) aktach egzekucyjnych KM 35834B/12; umowa darowizny z 26 kwietnia 2001 r., k. 123-124; przesłuchanie powódki, k. 183-185; przesłuchanie pozwanego, k. 195)

W związku z wszczęciem wobec Z. S. postępowania egzekucyjnego, pozwany przeniósł w dniu 12 stycznia 2007 r. w drodze darowizny na rzecz E. S. 200 udziałów w (...) spółką z o.o. we W..

W wyroku z dnia 13 grudnia 2007 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, w sprawie o sygn. I C 449/07, z powództwa A. K. przeciwko E. S. uznał za bezskuteczną w stosunku do A. K. w/w umowę darowizny z dnia 12 stycznia 2007 r. 200 udziałów w (...) we W. - celem zaspokojenia wierzytelności przysługującej A. K. stwierdzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 7 lipca 2006 r., sygn. I C 1/06.

(Dowód: umowa darowizny z 12 stycznia 2007 r., k. 82-83, 125-126; odpis wyroku, k. 108; akta tutejszego Sądu o sygn. I C 849/09; przesłuchanie powódki, k. 183-185; przesłuchanie pozwanego, k. 195)

W dniu 7 listopada 2007 r. Z. S. jako zbywca zawarł z przejmującą – E. S. przy udziale wierzyciela A. K. umowę przejęcia długu, na mocy której E. S. przejęła dług Z. S. wobec A. K. w kwocie 74.584,08 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu, wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 7 lipca 2006 r., sygn. I C 1/06.

Po zawarciu w/w umowy o przejęcie długu z dnia 7 listopada 2007 r. E. S. dokonała w całości spłaty w/w zadłużenia na rzecz A. K..

(Dowód: umowa z 7 listopada 2007 r., k. 15-16, 80-81; dowody zapłaty, zestawienie, k. 17-20; odpisy wyroków, pismo z 18 kwietnia 2008 r., k. 106-107, 109; przesłuchanie powódki, k. 183-185; przesłuchanie pozwanego, k. 195)

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2008 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej, w sprawie o sygn. XIV Co 575/08, nadał klauzulę wykonalności na rzecz wierzyciela Z. S. aktowi notarialnemu sporządzonemu w dniu 27 kwietnia 2001 r. przed notariusz E. R., Rep. A nr (...), w którym E. S. poddała się egzekucji co do obowiązku zapłaty na rzecz Z. S. kwoty 100.000 zł.

(Dowód: akta egzekucyjne KM 35834B/12)

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2010 r. tutejszy Sąd, w sprawie I C 848/09, oddalił powództwo Z. S. przeciwko E. S. o nakazanie i zasądził od Z. S. na rzecz E. S. kwotę 7.200 zł tytułem kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2010 r. tutejszy Sąd, w sprawie I C 849/09, oddalił powództwo Z. S. przeciwko E. S. o nakazanie złożenia oświadczenia woli i zasądził od Z. S. na rzecz E. S. kwotę 7.217 zł tytułem kosztów procesu. Wyrokiem z dnia 30 marca 2011 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, w sprawie I ACa 183/11, oddalił apelację Z. S. od w/w wyroku i zasądził od Z. S. na rzecz E. S. kwotę 5.400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

(Dowód: wyrok tutejszego Sądu z 15 grudnia 2010 r., sygn. I C 848/09, k. 23; wyrok tutejszego Sądu z 30 listopada 2010 r., sygn. I C 849/09, k. 24; wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 30 marca 2011 r., sygn. I ACa 183/11, k. 24-25)

W piśmie z dnia 10 czerwca 2011 r., nadanym listem poleconym, E. S. w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty kwoty wynikającej z aktu notarialnego z dnia 27 kwietnia 2001 r., złożyła Z. S. oświadczenie o potrąceniu w/w wierzytelności do kwoty 92.545,74 zł z wierzytelnością powstałą na skutek spłaty zadłużenia wobec A. K., wynikającej z wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 7 lipca 2006 r. Pozostała kwotę w wysokości 7.454,26 zł E. S. zobowiązała się uregulować w najbliższym czasie.

W piśmie z dnia 19 kwietnia 2012 r., nadanym listem poleconym, E. S. złożyła Z. S. oświadczenie o potrąceniu wierzytelności w kwocie 7.454,26 zł, wynikającej z aktu notarialnego z dnia 27 kwietnia 2001 r., z wierzytelnością z tytułu kosztów procesu w łącznej kwocie 19.817 zł, zasądzonych na jej rzecz od Z. S. w sprawach o sygn. I C 848/09 i I C 849/09, które toczyły się przed tutejszym Sądem i w sprawie o sygn. I ACa 183/11, która toczyła się przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu.

(Dowód: oświadczenie o potrąceniu z 10 czerwca 2011 r. wraz z dowodem nadania, k. 21; oświadczenie o potrąceniu z 19 kwietnia 2012 r. wraz z dowodem nadania, k. 22; przesłuchanie powódki, k. 183-185; przesłuchanie pozwanego, k. 195)

Na wniosek E. S. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej T. K. wszczął przeciwko Z. S. postępowanie egzekucyjne, sygn. Km 1541/13, w celu zaspokojenia należności w kwocie 12.600 zł z tytułu kosztów procesu, zasądzonych na rzecz E. S. od Z. S. w sprawach o sygn. I C 848/09 i I C 849/09, które toczyły się przed tutejszym Sądem i w sprawie o sygn. I ACa 183/11, która toczyła się przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu.

(Dowód: zajęcie wierzytelności, k. 131-132)

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2012 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej, w sprawie o sygn. XIV Co 3306/11, wydał wierzycielowi Z. S. ponownie zamiast utraconego w/w tytułu wykonawczy w postaci aktu notarialnego z dnia 27 kwietnia 2001 r., sporządzonego przed notariusz E. R., Rep. A nr (...), w którym E. S. poddała się egzekucji co do kwoty 100.000 zł wraz z klauzulą wykonalności.

Na podstawie w/w tytułu wykonawczego, komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków B. B. wszczął w sierpniu 2012 r., na wniosek Z. S., postępowanie egzekucyjne o sygn. KM 35834B/12 przeciwko E. S..

(**Dowód:** wezwania, zajęcia, k. 8-14; akta egzekucyjne KM 35834B/12; przesłuchanie powódki, k. 183-185; przesłuchanie pozwanego, k. 195)

Sąd zważył co następuje.

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt 1 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście. Ponadto dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane (art. 840 § 1 pkt 2 zd. 1 k.p.c.). Nie ulega wątpliwości (por. uchwała SN z dnia 14 października 1993 r., III CZP 141/93, OSNC 1994, nr 5, poz. 102; uchwała SN z dnia 30 lipca 1974 r., III CZP 44/74, OSNC 1975, nr 5, poz. 78), że podstawą powództwa przeciwegzekucyjnego może być potrącenie, czyli kompensacja wierzytelności (art. 498 – 505 k.c.). Na skutek potrącenia dochodzi bowiem do umorzenia wzajemnych wierzytelności. W jego wyniku wprawdzie żaden z wierzycieli nie otrzymuje efektywnego świadczenia, ale za to zwolniony zostaje z zobowiązania albo całkowicie, albo do wysokości wierzytelności niższej

W rozpoznawanej sprawie bezspornym było, że w akcie notarialnym z 27 kwietnia 2001 r., sporządzonym przed notariusz E. R., Rep. A nr (...), powódka E. S. zobowiązała się do spłaty na rzecz Z. S. kwoty 100.000 zł w terminie 3 lat, licząc od dnia zawarcia umowy i co do tego obowiązku poddała się egzekucji z art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c. Z analizy dowodów zgromadzonych w sprawie wynikało, że do złożenia przez powódkę w/w oświadczenia doszło w związku z zawarciem przez strony, będące wówczas małżeństwem, umowy majątkowej małżeńskiej i dokonaniem podziału majątku wspólnego. Pomiedzy stronami nie było także sporu co do tego, że powódka E. S. nigdy nie wywiązała się z powyższego obowiązku. W związku z powyższym, na wniosek pozwanego Z. S., postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2008 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej, w sprawie o sygn. XIV Co 575/08, nadał na rzecz Z. S. klauzulę wykonalności w/w tytułowi egzekucyjnemu w postaci aktu notarialnego z 27 kwietnia 2001 r. W oparciu tak powstały tytuł wykonawczy komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Krzyków B. B. wszczął zaś postępowanie egzekucyjne o sygn. KM 35834B/12 przeciwko E. S..

W pozwie powódka E. S. zarzuciła, że świadczenie objęte treścią w/w tytułu wykonawczego wygasło na skutek jego potrącenia z wierzytelnościami powódki: 1) z tytułu spłaty długów pozwanego przejętych przez powódkę umową o przejęciu długów z dnia 7 listopada 2007 r., a także 2) z tytułu kosztów procesu zasądzonych na jej rzecz od pozwanego w postępowaniach sądowych toczących się pomiędzy stronami przed tutejszym Sądem w sprawach o sygn. I C 848/09 i I C 849/09 i Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu w sprawie o sygn. I ACa 183/11. Istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadzała się zatem do ustalenia czy oświadczenia o potrąceniu złożone przez powódkę w pismach: z 10 czerwca 2011 r. (k. 21) i 19 kwietnia 2012 r. (k. 22) były skuteczne.

Rozstrzygając w sprawie Sąd miał na uwadze, iż analiza dowodu w postaci umowy o przejęciu długu i sposobie jego uregulowania (k. 15-16, 80-81) i przesłuchanie stron potwierdziło twierdzenia powódki, że w dniu 7 listopada 2007 r. zawarła ona jako przejmująca ze zbywcą - pozwanym Z. S. przy udziale wierzyciela A. K. umowę przejęcia długu. Na mocy tej umowy E. S. przejęła dług Z. S. wobec A. K. w kwocie 74.584,08 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Powyższy dług wynikał zaś z wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu, który w sprawie o sygn. I C 1/06, został wydany w sprawie z powództwa A. K. przeciwko Z. S.. Jak wyjaśniła powódka E. S., przyczyną dokonania powyższej czynności prawnej była chęć uniknięcia egzekucji sądowej z udziałów w (...) spółką z o.o. we W., które w dniu 12 stycznia 2007 r. pozwany przekazał powódce w formie darowizny, a w konsekwencji związanego z tym paraliżu firmy, w której powódka była już wówczas wyłącznym udziałowcem. Jak wynikało bowiem z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w wyroku z dnia 13 grudnia 2007 r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu, w sprawie o sygn. I C 449/07, z powództwa A. K. przeciwko E. S. uznał za bezskuteczną w stosunku do A. K. w/w umowę darowizny z dnia

12 stycznia 2007 r. 200 udziałów w (...) we W. - celem zaspokojenia wierzytelności przysługującej A. K. stwierdzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 7 lipca 2006 r., sygn. I C 1/06. W ocenie Sądu, nie ulegało przy tym wątpliwości, że w dniu 7 listopada 2007 r. strony zawarły umowę o przejęciu długu, o której mowa w art. 519 § 2 pkt 2 k.c. Jednoznacznie wynikało to z treści w/w umowy (k. 15-16, 80-81), gdzie wprost podano, że dotyczy ona „przejęcia długu”. Ponadto na taki charakter umowy wskazywała sama powódka w treści pozwu (k. 3), gdzie powołując się na zarzut potrącenia argumentowała, że zawarła z pozwanym przy udziale wierzyciela A. K., umowę o przejęciu długu.

W toku postępowania powódka wykazała, że po zawarciu umowy o przejęcie długu z dnia 7 listopada 2007 r. dokonała w całości spłaty zadłużenia wobec A. K.. Na powyższą okoliczność powódka przedłożyła dowody w postaci potwierdzeń zapłaty i zestawień (k. 17-20), które w dostatecznym stopniu potwierdzały powyższy fakt. W ocenie Sądu, nie można było jednak uznać za trafne stanowisko powódki, że po spłacie w/w długu przysługiwało jej na podstawie art. 518 k.c. regresowe roszczenie do pozwanego o zwrot kwoty zapłaconej przez nią A. K.. Na skutek przejęcia długu przez powódkę nastąpiło bowiem zwolnienie z długu pozwanego, a w jego miejsce wstąpiła powódka. Od chwili przejęcia długu stała się ona dłużnikiem głównym (art. 519 § 1 k.c.). W związku z powyższym od chwili przejęcia długu powódka nie mogła nabyć spłaconej wierzytelności z mocy art. 518 § 1 pkt 1 k.c., gdyż przesłanką nabycia wierzytelności na podstawie tego przepisu jest zapłata cudzego długu, zaś z chwilą przejęcia dług stał się własnym, osobistym długiem powódki (por. wyrok SN z dnia 15 grudnia 2000 r., IV CKN 197/00, OSNC 2001/7-8/109, Biuletyn SN 2001/4/15). Innymi słowy, powódka nie spłaciła wierzyciela A. K. jako osoba trzecia, o której mowa w art. 518 § 1 k.c. czy też w art. 533 k.c., lecz jako osobisty dłużnik, którym stała się za zgoda wierzyciela na skutek zawarcia umowy o przejęciu długu (art. 519 § 2 pkt 2 k.c.).

Mając na uwadze powyższą okoliczność Sąd uznał, że złożone przez powódkę w piśmie z dnia 10 czerwca 2011 r. (k. 21) oświadczenie o potrąceniu wierzytelności objętej kwestionowanym tytułem wykonawczym do kwoty 92.545,74 zł, nie było skuteczne. Powódka nie mogła bowiem potrącić wierzytelności pozwanego w w/w kwocie ze swoją wierzytelnością powstałą w związku ze spłatą zadłużenia wobec A. K., skoro jak wyżej podano, wierzytelność regresowa w stosunku do pozwanego jej nie przysługiwała.

W toku postępowania Sąd ustalił natomiast, że powódce E. S. przysługiwały wobec Z. S. wierzytelności z tytułu kosztów procesu w łącznej kwocie 19.817 zł (= 7200 zł + 7217 zł + 5400 zł), zasądzonych na jej rzecz od pozwanego w postępowaniach sądowych toczących się pomiędzy stronami przed tutejszym Sądem i Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu. Jak wynikało bowiem z dowodów (k. 23 – 25) wyrokiem z dnia 15 grudnia 2010 r. tutejszy Sąd, w sprawie I C 848/09, oddalił powództwo Z. S. przeciwko E. S. o nakazanie i zasądził od Z. S. na rzecz E. S. kwotę 7.200 zł tytułem kosztów procesu. Ponadto, wyrokiem z dnia 30 listopada 2010 r. tutejszy Sąd, w sprawie I C 849/09, oddalił powództwo Z. S. przeciwko E. S. o nakazanie złożenia oświadczenia woli i zasądził od Z. S. na rzecz E. S. kwotę 7.217 zł tytułem kosztów procesu. Nadto, wyrokiem z dnia 30 marca 2011 r. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu, w sprawie I ACa 183/11, oddalił apelację Z. S. od w/w wyroku i zasądził od Z. S. na rzecz E. S. kwotę 5.400 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Mając na uwadze powyższą okoliczność Sąd uznał, że złożone przez powódkę w piśmie z dnia 19 kwietnia 2012 r. (k. 22) oświadczenie o potrąceniu wierzytelności objętej kwestionowanym tytułem wykonawczym do kwoty 7.454,26 zł było skuteczne. Jak wynikało bowiem z powyższego pisma, skutecznie doręczonego pozwanemu listem poleconym, E. S. złożyła Z. S. oświadczenie o potrąceniu wierzytelności pozwanego w kwocie 7.454,26 zł, wynikającej z aktu notarialnego z dnia 27 kwietnia 2001 r., ze swoją wierzytelnością z tytułu kosztów procesu w łącznej kwocie 19.817 zł, zasądzonych na jej rzecz od Z. S. w sprawach o sygn. I C 848/09 i I C 849/09, które toczyły się przed tutejszym Sądem i w sprawie o sygn. I ACa 183/11, która toczyła się przed Sądem Apelacyjnym we Wrocławiu. W ocenie Sądu, nie zasługiwał przy tym na uwzględnienie argument pozwanego, podniesiony w piśmie procesowym z dnia 6 czerwca 2013 r. (k. 115-121), że w/w potrącenie nie było skuteczne, skoro obecnie potrącone koszty te są w dalszym ciągu egzekwowane na rzecz powódki przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia – Fabrycznej T. K. w postępowaniu egzekucyjnym o sygn. Km 1541/13. Odnosząc się do tego zarzutu Sąd miał na uwadze, że powyższa okoliczność nie świadczyła o braku skuteczności potrącenia dokonanego przez powódkę w

piśmie z dnia 19 kwietnia 2012 r., lecz mogłaby ewentualnie stanowić podstawę powództwa przeciwegzekucyjnego odnośnie pozbawienia wykonalności tytułów wykonawczych obejmujących w/w koszty procesu. Ponadto wskazać należało ponadto, że wbrew twierdzeniom pozwanego, nie można było w tym wypadku mówić o próbie dwukrotnego wyegzekwowania przez powódkę tych samych należności. Z ustaleń Sądu wynikało bowiem, że łączna wierzytelność powódki wobec pozwanego z tytułu kosztów procesu wynosiła przeszło 19.800 zł. Z analizy dowodu w postaci zajęcia wierzytelności (k. 131-132) wynikało zaś, że na wniosek powódki komornik sądowy wszczął przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne w celu wyegzekwowania kwoty 12.600 zł z tytułu w/w kosztów procesu. Z powyższego zestawienia wynika, że powódka we wniosku egzekucyjnym pomniejszyła przysługującą jej z tego tytułu należność o potrąconą w piśmie z dnia 19 kwietnia 2012 r. kwotę kosztów procesu w wysokości przeszło 7.400 zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd na podstawie art. 347 k.p.c. uchylił w całości wyrok zaoczny z dnia 5 grudnia 2012 r., a następnie pozbawił wykonalności - w części obejmującej należność główną w kwocie 7.454,26 zł w raz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 lipca 2008 r. do dnia zapłaty - tytuł wykonawczy w postaci aktu notarialnego obejmującego oświadczenie o dobrowolnym poddaniu się egzekucji złożone przez E. S. w Kancelarii Notarialnej we W. przy ul. (...) przed notariusz E. R. (Repertorium A nr (...)), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu 7 sierpnia 2008 r. przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie prowadzonej pod sygn. XIV Co 575/08, ponownie wydany zamiast utraconego w dniu 25 kwietnia 2012 r. przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej w sprawie prowadzonej pod sygn. XIV Co 3306/11. O powyższym orzeczono jak w punktach I-II wyroku. Dalej idące powództwo, jako nieuzasadnione, Sąd zaś oddalił, o czym orzeczono jak w punkcie III wyroku.

Podstawę orzeczenia o kosztach zawartego w punkcie IV wyroku stanowił przepis art. 100 zdanie pierwsze k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań, koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Wyrażona w tym przepisie zasada kompensaty kosztów procesu znajduje zastosowanie w wypadku częściowego uwzględnienia żądań, co miało miejsce w sprawie będącej przedmiotem postępowania. Na koszty procesu poniesione przez powódkę składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 4.010 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. Natomiast na koszty pozwanego składały się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł i opłata kancelaryjna w kwocie 30 zł. W związku z tym, że powódka wygrała sprawę w 9,2% powinna otrzymać zwrot kosztów w wysokości 701,68 zł ($= 9,2\% \times 7627 \text{ zł}$), zaś pozwany, którego obrona okazała się skuteczna w 90,8 %, powinien otrzymać zwrot kosztów w wysokości 3311,47 zł ($= 90,8\% \times 3647 \text{ zł}$). Po potrąceniu obu kwot do zapłacenia przez powódkę na rzecz pozwanego pozostała kwota 2609,79 zł ($= 3.311,47 \text{ zł} - 701,68 \text{ zł}$), która została zasądzona w punkcie IV wyroku.